

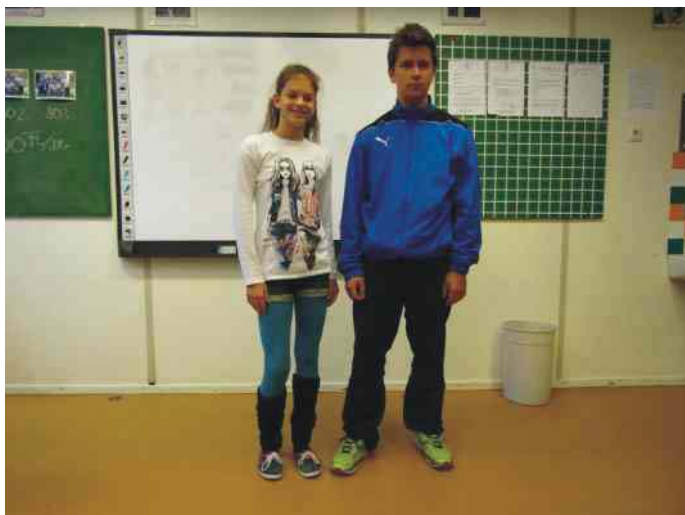

Versenyen voltunk...

Még reggel volt, amikor tízen, alsó tagozatosok Enyingre indultunk versenyezni. Nyelvtan, matematika és rajz tantárgyakból mértük össze tudásunkat 10 másik iskola tanulóival. A matematika feladatokat párban kellett megoldanunk. (Antyipenkó Borbála + Hámori Marcell; Vörös Adolf + Hámori András) A számolós feladatra 15 percet kaptunk, majd a logikai szöveges feladat következett. A nyelvtan 7 oldalas

feladatlapja - bár közösen gondolkodtunk - nem volt könnyű feladat. (Katona Vivien + Koloti Izabella) A rajzversenyen négyen vettünk részt: Gajdics Elvira, Varga Kitti, Pápay Kata és Spergli Szvetlana. Boszorkányt kellett készítenünk, bármilyen technikát választhattunk. Szveti és Kata temperát használtak. Sokáig készültek a művek, de nem volt hiába! Szveti 1. Kata 3. helyezett lett. Mindenki nagyon örült sikerüknek. Gratulálunk!

4. osztály versenyzői

Tehetséges gyerekek Balatonvilágoson

A hetedikes Király Krisztina kitartó szorgalmának köszönhetően kimagasló szinten karatezik. 3 év óta hetente 2-szer jár Enyingre karate edzésre a Budoka Kyokushin Karate Klubba. Rengeteg oklevele, érme, kupája van. Csak komolyabb eredményeit mutatta meg nekem. A 2013-14-es tanévben elődöntőben 2. helyezett lett kumitében (küzdelemben), 3. lett katában (formagyakorlatban), a döntőn pedig 3. helyezést ért el szintén katában. 2015-ben az MKKSZ Magyar Bajnokságban 2. lett kumitében, a Knock Down Magyar Bajnokságban szintén kumitében bronzérmes lett. 2014-ben és 2015-ben Siófok Város Önkormányzatától Emléklapot kapott kimagasló sportmunkájáért. A 2015-16-os tanévben a Diákolimpia

elődöntőjében aranyérmet nyert.

A nyolcadikos Vörös Henrik 4 éve kezdte el a Kyokushin karatét, de versenyezni, csak két éve kezdett. Klubjai: Rudniczai Dojo és a Siófok KSE. A hatodik kyu vizsgán van túl, sárga öves. Részt vett városi, területi és Diákolimpiai versenyeken is. Kimagaslóan eredményes ebben a sportban, versenyei számát hosszúra lenne felsorolni. Szám szerint 18 érme, 2 kupája és 15 oklevele van.

Gratulálunk, csak így tovább!

Rajkóné Tajti Andrea

Tanulmányi kirándulás a hetedikes osztállyal Erdélyben

Az elmúlt tanév végén kaptuk a jó hírt, hogy kolléganőnk, Pernecker Antalné által írt pályázat nyertes lett. „**Királyok és Fejedelmek útján**” című pályázata a hetedikes tanulóinknak adott felejthetetlen élményt Erdélyben. A négy napos kiránduláson nagyon sok általuk tanult történelmi helyszínt néztünk meg.

Megnéztük **Nagyváradon** a püspöki székesegyházat, **Kolozsváron** a rettentő hidegben, esőben a város nevezetességeit. Az időjárás kegyes lett hozzánk, így a **Tordai-hasadékn** már napsütésben túráztunk. Ajándék programként meglátogattuk a **Tordai sóbányát**. A nap fénypontja este a Heltai Folk Műhelyben tartott táncos mulatság volt, néptánc tanítással. Kivétel nélkül mindenki ropta, majd itthon megtanították a többieknek is.

A harmadik napon a tájház megtekintése után végigsétáltunk az Europa Nostra-díjjal kitüntetett **Torockó** utcáin, majd **Nagyenyeden** megkoszorúztuk az 1848-as magyarellenés vérengzés emléktábláját. Délután **Gyulafehérvárra** látogattunk, az Erdélyi Fejedelemség hajdani fővárosába. A gyönyörű város után elindultunk megkeresni Köműves Kelemennét **Déva** várában, de pazar kilátással találkoztunk a Maros-völgyre. Innen hatalmas léptekkel igyekeztünk lefelé, mert olyan szerencse ért bennünket, hogy részt tudtunk venni Bőjte Csaba testvér gyerekeknek tartott szentmiséjén. Azt hiszem, nyugodtan elmondhatom, hogy méltón megünnepeltük itt az aradi vértanúkat. Szállásunk a Szent Ferenc Alapítvány által fenntartott vendégházban volt, ahol olyan kisgyerekek is laktak, akiket szüleik a nagy szegénység miatt nem tudnak taníttatni. Sajnálom, hogy nem tudtunk hasonló korosztályú gyerekekkel találkozni és adományainkat, ajándékainkat nekik személyesen átadni.

Utolsó napunk is mozgalmas volt. A nagy pakolás után hazafelé megálltunk **Vajdahunyadon** és megnéztük a Hunyad-Bethlen várkastélyt. Elmentünk a Kárpát-medence Csíksomlyó után talán legfontosabb

Vajdahunyad lovagterem, Máriaradna, Kegykép

katolikus zarándokhelyére, **Máriaradnára**, ahol megtekintettük a híres Mária-kegyképet is. Fellendítettük a kisbolt forgalmát, és igyekeztünk minden zsebpénzünket itt hagyni. **Aradon** a Szabadságszobor előtt készült az utolsó csoportkép, majd gyors vacsora után indultunk haza.

Több, mint 1000 km-t utaztunk összesen, de nagyon megérte. Megérte a látnivalók miatt, és megérte a gyerekek miatt. A négy nap alatt rengeteget beszélgettünk, játszottak, együtt voltak. Felért egy csapatépítő tréninggel. Kedvesek voltak, udvariasak. Nem kellett rájuk szólni, mindenhol hangosan köszöntek, megköszöntek mindent, fegyelmezettek voltak. Bennem Gyulafehérvár mellett ők maradnak meg szép emlékeknek.

Egy pályázat megírásában és lebonyolításában nagyon sok munka van. Nem csak utaztunk, hanem előkészítő órák keretében fel is készítettük a gyerekeket, aradi vértanúk emlékműsorral készültünk, hazaérkezés után pedig a felsősöknek előadást tartottak a látnivalókról és az élményeikről, tablók készültek. És a sok háttér munka...! De nagyon jól éreztem magam. Köszönöm kollégáimnak, Pernecker Antalnénak és Hencz Dénesnek, akikkel hatékonyan együtt dolgozva ekkora élményt tudtunk nyújtani a gyerekeknek! Köszönöm a Képviselő-testületnek és Fekete Barnabás polgármester úrnak, hogy anyagilag támogatták utunkat, és elvihettük a dévai nevelőotthon gyerekeinek adományait!

Hogy érezték magukat a gyerekek? Mi tetszett nekik a legjobban? Leírták Önöknek véleményüket, élményeiket, olvassák el!

„A néptánc tetszett a legjobban, de az volt a legboldogabb napom, amikor megvettem a harmonikát. A Tordai-hasadék is tetszett, leginkább az a történet, amikor Szent István átugrotta a Tordai-hasadékot.” (Kovács Márk Milán)

Tordai-hasadék

„Erdély természeti látnivalói közül a Tordai-hasadék tetszett a legjobban. Megfogott a természet érintetlen szépsége. Különös élmény volt a Tordai sóbányában

folytatás az 5. oldalon

folytatás a 4.oldalról

lenni, ahol különleges sókristályokat láthattunk. Lenyűgöztek a Vajdahunyadi vár hatalmas falai és tornyai. Tetszettek a vár színes mozaik ablakai is. Ezek Erdély apró gyöngyszemei, örülök, hogy láthattam őket.” (Koloti Emília)

„Mert vendégszeretők voltak a házigazdák. Viccesek és barátságosak voltak a Földváriak. Szép és megihlető helyen jártunk. Hatalmas várakban és templomokban jártunk. Találkoztunk némiképp vicces, de barátságos emberekkel.” (Kiss Krisztián)

„A legnagyobb élményem a Tordai-hasadék volt. Kolozsváron találkoztunk Till Attilával is. Igaz, hideg volt, de egy fotót megért. Ott Erdélyben gyönyörű szép helyeket láttunk. A harmadik napon egy árvaházban aludtunk, és ott odaadtuk az ajándékokat.” (Boda Boglárka)

„A legjobb hely Torockó volt, mivel egy román helyről beszélünk, mégis csupa magyar volt. A román nassolnivalók is finomak, főleg a „ROM” csoki volt a legjobb. Tordán lévő sóbánya illetve hasadék is nagyon szépek. Kolozsvár zsúfolt, mégis hangulatos hely. A várak, templomok a restaurálás miatt gyönyörűek. Sok magyar ember él kint és még szerencsés magyarnak vallják magukat.” (Fung Ákos)

Kolozsvár

„Nagyon jó volt az Erdélyi utazás. Láttam sok erdélyi várost és nevezetességet. Legjobban a Tordai sóbánya tetszett. A balatonföldváriakkal hamar összebarátkoztunk. Szerintem nagyon jó kirándulás volt.” (Varga Dávid)

„Nagyon szép volt Kolozsvár. Az tetszett a legjobban, hogy voltunk a Tordai-hasadékon. Tetszett a Dévai vár és a szentmise is. A legjobban a Máriaradnai templom fogott meg.” (Nagy Dominik)

„Nekem Erdélyben a Tordai-hasadék tetszett a legjobban, mert eszméletlenül gyönyörű volt. Az első két napon a szállás nagyon szép volt és a reggeli,

vacsora is nagyon finom volt. A sóbánya is nagyon gyönyörű volt, Vettem rengeteg ajándékot a szüleimnek.” (Timár Laura)

„Nekem Székelykő tetszett a legjobban, de a tájház sem volt rossz. Torockó nagyon régies volt. Máriaradnán a templom is nagyon díszes és szép volt.” (Vörös Krisztián)

Székelykő Torockó

„Nekem az tetszett a legjobban, amikor a Tordai-hasadékánál voltunk. Nagyon szép és tiszta vize volt a folyónak. A hegyek is nagyon szépek voltak. Csak egy gond volt, hogy förtelmesen hideg volt, meg az, hogy elmaradt az éjszakai foci.” (Havasi Tamás)

„Nagyon jó volt a szállás és az étel. Déva vára szép volt, jó legendákat hallottam. Kolozsváron hideg volt, de egy szép város.” (Németh Szabolcs)

„A sóbánya és a hadék tetszett és nagyon szépek is voltak. Az épületek is szépek. A szállás nagyon jó volt. Az ételek mások nagyon, mint itthon, a leves főleg. Nagyon hideg volt az első két nap. Láttunk árvákat és vittünk nekik ajándékot.” (Csány Noémi)

„Nekem Erdélyben a Tordai-hasadék, Gyulafehérvár és környéke tetszett a legjobban. Örülök, hogy eljuthattam ilyen helyekre és remélem, egyszer még visszatérek.” (Erdélyi Tamás)

Gyulafehérvár

„Erdélyben nekem a legjobban a Tordai sóbánya és a Tordai-hasadék tetszett. A sóbányában a falról lehetett leszedni sót, picit haza is csempésztam. Sajnos csónakázni nem tudtunk, mert zárva volt, pedig azt még kipróbáltam volna. A Tordai-hasadékban két nagy szikla között lehetett sétálni. Hideg volt, pedig már előbújt a nap. Itt is találkoztunk kóbor kutyával.” (Király Krisztina)

Restné Szabó Rita

Bemutakozik a harmadik osztály

A harmadik osztály tanítópárosa Kovácsné Kis Bernadett és Galambos Györgyi. Betti hosszú évek óta tantestületünk tagja, osztályfőnök, ifjúságvédelmi felelős, két gyermekes anyuka. Györgyi Budapestről költözött Siófokra, és ebben a tanévben kezdte nálunk a munkát.

- Kedves Betti! Hogy kezdődött a tanítói pályád?

- 14 évesen az ember még nem igazán tudja eldönteni, hogy felnőttként milyen foglalkozást szeretne végezni. Ezzel én is hasonlóképpen voltam. Családom és tanáraink ösztönzésére jelentkeztem a székesfehérvári Vasvári Pál Gimnázium és Óvónőképző Szakközépiskola óvónői osztályába. Érettségi után azonban úgy döntöttem, hogy a gyerekek egy másik korosztályával is szívesen foglalkoznék, így jelentkeztem a kaposvári Csokonai Vitéz Mihály Tanítóképző Főiskola Tanító - Ember és társadalom műveltségterületére. 1998-ban végeztem, és abban a szerencsében és megtiszteltetésben volt részem, hogy Csajágon lehettem pályakezdő abban az általános iskolában, ahol én magam is töltöttem a gyermekéveimet, s azokkal a tanárokkal taníthattam együtt, akik engem is tanítottak.

- Hogy kerültél Csajágról Balatonvilágosra?

- A munkahelyváltás Zsófi lányunk születése után vált szükségsszerűvé, hiszen egy kisgyermekkel már nehezebb az ingázás lakóhely és munkahely között. Így kerültem 2002-ben a világosi iskolába napközis nevelőnek. Később osztályt kaptam, s azóta osztályfőnökként tevékenykedem, leszámítva az Eszter lányunk születése miatt kiesett időt.

- Téged is úgy ismerlek, mint aki nem üldögél a babérjain.

- Igen. Már főiskolás koromban is fontosnak tartottam a szakmai megújulást. Még főiskolásként elvégeztem két alternatív módszert megismerő - alkalmazó tanfolya-

mot a magyar nyelv és irodalom tanításához. Később is folyamatosan képeztem magam különböző szakmai tanfolyamokkal, most utoljára az erkölcsstan oktatásáról szereztem képesítést alsó és felső tagozaton egyaránt. Jelenleg magyar nyelv és irodalmat, környezetismeretet, ének-zenét, erkölcsant és testnevelést tanítok alsó tagozaton.

- Kiskorú gyerekeid vannak, hogy tudod összehangolni az anyai és tanítói feladataidat?

- A velem egykorú nőknek az élet számos területén kell helytállniuk. Igyekszem én is az egyes szerepek között megtalálni a harmóniát. Otthon két gyermek édesanyja vagyok, a munkahelyemen 19 gyermek "pótanyukája". Ahogy a saját gyermekeimnél is arra törekszem, hogy a tudás, a nemes egyszerűség, a pozitív emberi tulajdonságok, a széles látókör a személyiségük fontos alkotórésze legyen, úgy az osztályomban is ezek megalapozására helyezem a hangsúlyt. Hiszek benne, hogy mire felső tagozatosok lesznek, biztos, szilárd alapokkal rendelkeznek, amire a felsős kollégák jól tudnak majd "építkezni". S reménykedem benne, hogy arra az életszemléletre tanítom őket nap, mint nap, amivel a főiskolám engem elengedett, s amit én is próbálok szem előtt tartani. Ahogy Madách megfogalmazta:

*"Az élet viharaival szemben olyan légy, mint a madár,
mely ha a fát kivágják alóla, nem a mélybe,
hanem a magasba szárnyal"*

- Györgyi, téged még nem ismernek Balatonvilágoson, és mi, a kollégáid is csak pár hónapja ismerkedünk veled. Mondj el néhány gondolatot magadról, amit fontosnak tartasz!

- Budapesten születtem, de egészen 25 éves koromig Mezőkövesden éltem. Középiskolát is a helyi Szent László Közgazdasági Szakközépiskola pénzügyi ágazatán végeztem. Sokáig a Közgazdasági egyetemre készültem, de végül mégis a Nyíregyházi Bessenyei György Tanárképző Főiskolára mentem. Itt tanító szakon végeztem. Pályám kezdetén egy nagyon jól felszerelt, gazdag önkormányzat által kiemelt kisközségi általános iskolában tanítottam Bükkábrányban. Szuper évek, nagyszerű emlékek lettek ezek számomra. Aztán Budapestre költöztem, és „hatalmas” méretű gimnáziumokban sikerült dolgoznom. Legutoljára a legnagyobb budapesti intézményben, a Bornemisza Péter Gimnáziumban. Az évek során azonban újra a vidék kezdett megérteni, és vágnyi kezdtem a csend és nyugalom után. Ekkor utaztunk a Balatonra – ugyan sokadjára, de a déli partra először. Megragadott a klíma és a hangulat, - valamint a főváros könnyű elérhetősége az autópálya közelsége.

folytatás a 7. oldalon

- Hogy érzed magad itt nálunk?

- Két hónapos tapasztalom alapján az osztályomról és az iskoláról is sok jót tudok elmondani. A szépen rendben tartott községben az iskola is karbantartott, tiszta és szép; a tanulásnak így nyugodt, kellemes háttérrel biztosít. A mai zűrzavaros világban ez ellensúlyt képezve, nagy biztonságot jelent. Az iskolában komoly szakmai munka zajlik, kellemes és feszültség mentes légkörben. A szülőkkel - amennyire eddig tapasztalom - jó kapcsolat épül. Nagyon együttműködők és igyekeznek mindenben támogatni az iskolában folyó munkát. Mindez a gyerekek tanuláshoz való hozzáállásában jelenik meg leginkább. Szerintem nagyszerű ötlet a községi újságban ilyen és hasonló témák megjelenítése. Köszönöm a lehetőséget!

- Megkérlek Betti, hogy mutasd be röviden az osztályotokat!

- Az osztályunkba 19 kisgyerek jár. A gyerekek többsége bejáró más településekről, a néhány balatonvilágosi gyermek mellett járnak osztályunkba Enyingről, Lepsényből, Siófokról, Balatonakarattyáról is. Jó képességekkel megáldott gyermekeink vannak, a tavalyi év végi tanulmányi átlagunk 4 feletti volt. A tavalyi év végén két kitűnő tanulónk volt, és sok jeleshez

közel álló gyermekünk. Sokan vettek-vesznek részt levelezős tanulmányi versenyekben, tavaly matematikából és szövegértésből is értünk el kiemelkedő eredményt. Ebben az évben egy csapattal indultunk egy játékos kalandos versenyen, ahol a gyerekek csapatmunkával oldanak meg feladatokat az interneten. Jó sportolóink is vannak, egy kisfiú szépen szerepelt az idei őszi futóversenyen. Rendszeresen nevezzük a gyerekeinket az enyingi iskolákban rendezett tanulmányi versenyekre is, ahová szívesen mennek. Fiaiunk többsége iskolaidő után focidzésekre jár, s van az osztályunkban egy kisfiú, aki komolyan motorozik, győnyörű hazai és külföldi eredményekkel. Magyar és Nemzetközi Motocross versenyeken indul, gyakran látjuk őt a dobogón, első és második helyezettként. Sokan ismerkednek iskolai szervezésben a kosárlabda világával is. S vannak nagy örömeimre a zene iránt érdeklődő gyerekek is, akik zongorázni tanulnak. Szerencsésnek mondhatjuk magunkat, mert a gyerekek mögött erős szülői támogató-segítő háttér van, ami nagyon fontos, hiszen csak megfelelő támogatással lehet eredményes az oktató-nevelő munkánk. A gyerekek jól érzik magukat az osztályunkban, kezdenek közösséggé válni. S hogy mi jut róluk eszembe? Szépek, ügyesek, tehetségesek, lazák, szórakoztatóak, ragaszkodók. (S hogy elevenek - e néha? Csak egy icipicikét. 😊)

- Köszönöm nektek!

Rajkóné Tajti Andrea

Ünnepvárás

Megint eltelt egy év, elmúlt a nyár, túl vagyunk az új iskolaév kezdetén. Ilyenkor mindenki visszaszámol, hisz mindjárt itt a karácsony. A karácsony előtti négy hét, az ünnepvárás mindannyiunk számára kedves, izgalmas időszak. Ilyenkor díszíthetjük fel lelkünket és környezetünket a szeretet ünnepére.

Ez az ünnepi időszak az adventi gyertyagyújtással kezdődik. Manapság a Facebook és a különböző magazinok televannak olyan ötletekkel, amik kicsit eltérnek a hagyományos adventi koszorútól. Nekem a kedvencem a 4 darab lefordított borospohár egy karácsonyfadísszal a belsejében és gyertyával a talpán. Ezek az újdonságok is jó hangulatot adhatnak és díszíthetik az ünnepi asztalt is, de biztos vagyok benne, hogy sokan inkább a koszorút választják.

Községünkben idén is megrendezte a Balatonvilágos Jövőjéért Közalapítvány az első adventi gyertya közös meggyújtását. A gyertyagyújtást idén is hangulatos műsor tette még melegebbé, családiassá. Az óvodások, a második osztályos kisiskolások és a Népdalkör műsora annyi vendéget vonzott a kultúrházba, hogy szinte alig fértünk be. Jó volt ilyen sok embert együtt látni. És természetesen az elmaradhatatlan zsíros kenyér, tea és forralt bor megint lehetőséget adott arra, hogy beszélgessünk, örüljünk egymásnak.

Köszönet a szervezőknek és mindenkinek, akik szereplésükkel vagy részvételükkel hozzájárultak ehhez a rendezvényhez!

Királyné Timár Piroska

Balatonvilágos Önkormányzatának havi lapja · www.balatonvilagos.hu

Felelős kiadó: Balatonvilágos Község Önkormányzat Képviselő-testülete
Felelős szerkesztő: Királyné Timár Piroska
piroska.timar@gmail.com,
Szerkesztőbizottság: Heinrich Pál,
Rajkóné Tajti Andrea, Kecskés István

ISSN 2062-2236

Nyomda, tördelés:
AB marketing Kft.
Siófok, Széchenyi u. 30
06-30-979-26-25 · 06-70-316-61-43
Magyar nyomdatermék!
abm@abmarketing.hu
info@mozaikpress.hu
www.mozaikpress.hu

Lapzárta minden hónap 20-án!

Kérném a cikkeket eddig az időpontig eljuttatni a piroska.timar@gmail.com email címre!
Betűtípus: Times New Roman.
Terjedelme ne haladja meg az 1 gépelt oldalt! (szerk.)

